

[Jørgen Jensen.]

fra flertallets side — til at optage dem til nærmere overvejelse. Regeringen har haft sine ønsker, og de bliver opfyldt. Folkeetinget skal øjensynlig blot godkende dem.

Det havde hjulpet meget, hvis lovforslagets bemærkninger havde indeholdt mere end det lidet, de gjorde. Ganske vist er der her tale om handelspolitiske forhold, som bør behandles med en vis diskretion, men blandt andet de indadrettede virkninger af en gennemførelse af lovforslaget kunne udmærket være væsentlig bedre belyst.

Det fremgår, håber jeg, klart af mine udtalelser, at jeg er utilfreds med den form, som er anvendt ved behandlingen af dette lovforslag. Heroverfor kan man så sige, at sagen haster. Og det indrømmer jeg gerne, eftersom vigtige internationale toldforhandlinger stadig pågår i Genève, hvor den såkaldte Dillonrunde bliver indledt, så vidt jeg husker den 29. maj. Men man har meget længe vidst dette. I mere end et halvt år har Danmark forhandlet med de seks, og det kan næppe være kommet som en overraskelse for regeringen, at det var toldforhandlinger, som ikke kunne berettige til større forhåbninger hos os. Dillonforhandlingerne skulle efter de oprindelige planer være påbegyndt lige i starten af det nye år. Det havde — synes jeg — derfor været naturligt for regeringen for længe siden at have fremsat et lovforslag af denne art, så at der havde været god tid til at behandle både dets principper og dets konkrete indhold. Desuden ville Danmark da i tide have haft det toldpolitiske våben i hænde, som regeringen nu mener er nødvendigt.

Jeg er altså stærkt kritisk indstillet over for den fremgangsmåde, regeringen og udvalgsflertallet har bragt i anvendelse. Jeg kunne også have ønsket indholdet af lovforslaget anderledes på nogle punkter, og mit parti er betænkelig ved nogle af konsekvenserne af lovforslaget. Tilbage bliver efter min opfattelse nødvendigheden af, at Danmark til varetagelse af sine interesser anvender nogenlunde samme midler, som andre lande faktisk gør. Dette princip fastslås i lovforslaget, oven i købet med radikal tilslutning, og det er jo epokegørende.

Som sikkerhedsventil for, at loven anvendes på fornuftig måde i konkrete situationer, har vi fået valutaud-

valget. Der er et spørgsmål, som vi fra konservativ side gerne vil rejse efter denne anden behandling, og det er, om vi ikke bør gøre loven tidsbegrænset. Under alle omstændigheder kan vi, som allerede nævnt, stemme for ændringsforslagene, men vi ønsker altså gerne en fornyet overvejelse i udvalget.

Aage Fogh: Efter udvalgsbehandlingen kan jeg anbefale, at vi stemmer for de af finansministeren stillede ændringsforslag og derefter for det således ændrede lovforslag.

Jeg er ganske enig med det ærede medlem hr. Harald Nielsen, der gav udtryk for håbet om, at de handelsforhandlinger, der skal føres i den kommende tid, ikke vil gøre det nødvendigt at anvende denne lov. Jeg håber også, at forhandlingerne mellem Danmark og de seks og de syv, og hvad dertil hører, kan gennemføres under fredelige og venskabelige former og give et godt resultat til slut. Ikke desto mindre må jeg indrømme, at det kan være nødvendigt at give ministrene det middel i hænde, som dette lovforslag er udtryk for. Jeg skal ikke lægge skjul på, at det er noget nyt for mig som radikal ordfører i toldspørgsmål at stemme for et sådant lovforslag, men det kan heller ikke skjules, at det er noget nyt, der foregår ude i Europa.

Det ærede medlem hr. Harald Nielsen var meget kritisk i sine bemærkninger, men jeg vil da gerne sige, at jeg vurderer det sådan, at det erhverv, der her i landet har størst interesse i en lov som denne, er landbruget. Der foreligger en erklæring fra Industrirådet, hvoraf det fremgår, at Industrirådet er interesseret i ordningen; men dertil kommer, at vi jo har fået nogle svar på de spørgsmål, vi har stillet. Et af svarene går ud på, at de varer, der eksporteres fra Danmark til de områder, der omfattes af denne lovgivning, har en værdi af 1 200 mill. kr., og af disse 1 200 mill. kr. gælder de 900 mill. kr. landbrugsvarer og de 300 mill. kr. industrivarer. Det er derfor ganske logisk og naturligt, at landbruget har den største interesse i, at denne lovgivning gennemføres. Det er selvfølgelig lige så naturligt, at det er af den største interesse for landbruget og de øvrige erhverv, at man kan nå til et godt resultat uden at bruge denne lov. Men man må have et